

KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

REPUBLICA SLOVENIJA

Številka: 06243-2/2013-4 02012

Datum: 18. 7. 2013

Komisija za preprečevanje korupcije na podlagi četrtega odstavka 26. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 –uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju: ZIntPK) in 207. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06- uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08 in 8/10, v nadaljevanju: ZUP) v povezavi s 15. členom ZIntPK na prošnjo Tomaža Gantarja, ministra za zdravje, v zadevi izdaje dovoljenja poklicnemu funkcionarju za opravljanje druge dejavnosti skladno z odločitvijo, sprejeto na seji senata dne 18.7.2013 izdaja naslednjo

ODLOČBO/DOVOLJENJE ZA OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI ŠT. 3/2013

1. Tomažu Gantarju se za obdobje, v katerem kot poklicni funkcionar opravlja delo ministra za zdravje, **dovoli** opravljanje dejavnosti **zdravnika specialista urologa v Bolnišnici Sežana** pod pogojem, da spoštuje omejitve iz točke 2 tega dovoljenja.
2. Dovoljenje se izdaja **izključno za opravljanje strokovne zdravniške dejavnosti oziroma za delo s pacienti.**

Dovoljenje **ne vključuje opravljanja poslovodne dejavnosti ter formalnega ali neformalnega sodelovanja pri (poslo)vodenju javnega zavoda Bolnišnica Sežana.**

Poklicni funkcionar se je kot minister za zdravje dolžan **izločiti iz vsakega postopka ali odločanja, ki bi se neposredno nanašalo na Bolnišnico Sežana.**

3. Stroški v tem postopku niso nastali.

OBRAZLOŽITEV

K točki 1 in 2 izreka:

Komisija za preprečevanje korupcije (dalje: komisija) je dne 3. 7. 2013 prejela prošnjo Tomaža Gantarja, ministra za zdravje (v nadaljevanju: prosilec), za dovoljenje za opravljanje dodatne dejavnosti v skladu s četrtem odstavkom 26. člena ZIntPK.

Prosilec pojasnjuje, da je dne 21. 3. 2013 prevzel funkcijo ministra za zdravje, sedaj pa želi z Bolnišnico Sežana skleniti pogodbo o zaposlitvi s krajšim delovnim časom za največ 8 ur na teden, in sicer za opravljanje dejavnosti zdravnika specialista urologa (deficitarni poklic).

ZIntPK v prvem odstavku 26. člena določa, da poklicni funkcionar ob javni funkciji ne sme opravljati poklicne ali druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka ali premoženjske koristi. Ne glede na navedeno, pa lahko komisija v skladu s četrtem odstavkom 26. člena ZIntPK, pod zakonsko določenimi pogoji, dovoli poklicnemu funkcionarju, da opravlja druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka.

Komisija je najprej presojala, ali so v konkretnem primeru izpolnjeni pogoji za izvedbo postopka za odločanje o dovoljenju, se pravi, ali se dovoljenje prosilcu sploh lahko izda. Kot omenjeno, v skladu s četrtem odstavkom 26. člena ZIntPK, komisija dovoljenja ne more oziroma ne sme izdati, če izdajo dovoljenja preprečuje drug zakon ali če želi poklicni funkcionar dohodek pridobiti od organa, v katerem opravlja funkcijo. V konkretnem primeru prepovedi oziroma omejitve v zvezi s tem vsebuje le ZIntPK. Prav tako je bilo ugotovljeno, da v konkretnem primeru dohodek iz opravljanja druge dejavnosti ne bi bil pridobljen od organa, v katerem prosilec opravlja funkcijo ministra.

Glede na navedeno komisija ugotavlja, da ni podana nobena od absolutnih ovir iz četrtega odstavka 26. člena ZIntPK, ki bi preprečevala vsebinsko presojo prošnje za izdajo dovoljenja za opravljanje druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka. Komisija je zato v nadaljnjem postopku odločala v skladu s tistim delom četrtega odstavka 26. člena ZIntPK, ki določa, da komisija poklicnemu funkcionarju dovoli opravljanje druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka, pri čemer komisija upošteva javni interes ter stopnjo tveganja, da bi opravljanje te dejavnosti vplivalo na objektivno in nepristransko opravljanje funkcije ali ogrozilo njeno integriteto.

Pri presoji javnega interesa je komisija upoštevala status in vlogo zdravnikov specialistov oziroma Bolnišnice Sežana in ugotovila, da je zdravniški poklic oziroma opravljanje zdravniškega dela (zdravljenje oziroma zdravstvena prevencija) dejavnost, ki je v splošnem družbenem oziroma javnem interesu, saj sega na eno najbolj osnovnih področij (pogojev) človekovega bivanja.

Glede vprašanja, ali obstaja možnost, da bi opravljanje zdravniške dejavnosti v konkretnem primeru vplivalo na prosilčevo objektivno in nepristransko opravljanje funkcije ministra za zdravje, pa komisija ugotavlja, da imata zdravniško delo in funkcija ministra za zdravje skupen imenovalec, to je zdravstvo: zdravnik opravlja dejavnost zdravljenja, minister za zdravje pa v okviru svojega ministrstva ureja področje zdravstva, izdaja predpise in druge akte ter sprejema odločitve iz pristojnosti ministrstva. Obstaja torej sistemska sorodnost in v širšem smislu tudi nasprotje interesov, ki pa bo - če bi komisija sledila tej logiki - obstajalo vedno in *a priori*, kadar bo minister za zdravje zdravnik ali zdravstveni delavec. Podobno je v primeru, če je minister za znanost in tehnologijo visokošolski učitelj, minister za šolstvo pedagog, minister za kulturo umetnik ipd.; vendar slednjim trem kategorijam ob ozki jezikovni razlagi izjem iz drugega odstavka 26. člena dodatna dejavnost na njihovem področju ni omejena. Zato je komisija omenjeno vsebinsko sorodnost obeh dejavnosti v konkretnem primeru ocenjevala tudi z vidika tega dejstva in ugotovila, da v razmerju minister za zdravje - zdravnik ni identificiranih prekrivanj posameznih nalog, opravil ali pristojnosti. Zdravnik zdravi (se pravi ima opravka neposredno z bolniki in njihovimi boleznimi ter sorodnimi težavami), minister pa vodi, odloča in predstavlja ministrstvo (se pravi ima opravka s sistemskimi vidiki in težavami na področju zdravstva). Minister za zdravje v nobenem primeru ne more vplivati na zdravljenje posameznega pacienta v tem smislu, da bi s pozicije svoje funkcije lahko odredil, sugeriral ali drugače vplival na strokovne zdravniške odločitve v zvezi s tem pacientom. Prav tako posamezen zdravnik s pozicije svojega strokovnega zdravniškega dela s posameznim pacientom ne more vplivati na vodenje ministrstva za zdravje. Komisija

torej ocenjuje, da med funkcijo, ki jo opravlja prosilec (minister za zdravje), ter dodatno dejavnostjo, ki bi jo želel opravljati (zdravniška služba), ne obstaja tveganje, ki bi nakazovalo, da bi iz tega vidika opravljanje dodatne dejavnosti lahko vplivalo na objektivno in nepristransko opravljanje prosilčeve funkcije.

Kar se tiče delovne in časovne obremenitve prosilca, komisija opozarja, da je dovoljenje komisije šele prvi pogoj, ki ga mora prosilec izpolniti za opravljanje dodatne dejavnosti v obliki zdravniške službe. Za sklenitev dopolnilnega delovnega (ali drugega pogodbenega) razmerja mora prosilec namreč pridobiti tudi soglasje svojega delodajalca (t.j. Vlade RS). Ta natančno pozna delovno področje prosilca in bo torej znal najbolj verodostojno oceniti, ali lahko prosilec glede delovno in časovno obremenitev, ki jo ima kot minister za zdravje, v okviru zakonsko dovoljenih časovnih okvirov (največ osem ur tedensko) opravlja še dodatno delo zdravnika specialista. Če mu delodajalec soglasja za dopolnilno delo ne bo izdal, prosilec namreč tega dela ne bo mogel opravljati kljub pridobljenemu dovoljenju komisije. V primeru, da bo prosilec pridobil tudi soglasje delodajalca, pa mora biti posebna pozornost namenjena temu, da bo opravljanje dodatne dejavnosti časovno razporejeno tako, da ne bo oviralo opravljanja prosilčeve javne funkcije (v zvezi s tem komisija priporoča, da prosilec – če je mogoče - dodatno dejavnost opravlja ob vikendih oziroma v popoldanskem ali večernem času, ko njegova prisotnost na ministrstvu ni nujna oziroma potrebna).

V zvezi s tveganji za objektivno, nepristransko in integritetno opravljanje funkcije funkcionarja-prosilca je komisija nadalje ocenjevala tudi možnost pritiska vodstva in delavcev Bolnišnice Sežana, naj jim prosilec v svojstvu svoje funkcije ministra za zdravje zagotovi boljše pogoje dela, več sredstev ipd.. Komisija je mnenja, da glede na organiziranost dela znotraj ministrstva za zdravje prosilec v sklopu dopolnilnega dela v bolnišnici ne more zasledovati zasebnih interesov v tem smislu, da bi kot minister za zdravje za Bolnišnico Sežana oziroma njene zaposlene in posledično zase kot enega izmed njih pridobival kakršnekoli nedovoljene ugodnosti; seveda pa se je prosilec kot minister za zdravje dolžan izločiti iz slehernega postopka ali odločanja, ki bi se neposredno nanašalo na Bolnišnico Sežana.

Kar se tiče pomena oziroma vpliva opravljanja zdravniške službe s strani prosilca na videz neodvisnosti in samostojnosti funkcije ministra za zdravje, komisija torej zaključno meni, da ob spoštovanju omejitev iz tega dovoljenja do negativnega vpliva ne bi smelo priti. Če se dopolnilno delo v bolnišnici izvaja v skladu z vsemi omejitvami, ki jih postavljata delovnopravna in protikorupcijska zakonodaja, ne more vplivati na neodvisnost in samostojnost funkcije ministra za zdravje in v normalni državi ne bi smelo vplivati niti na videz te neodvisnosti oziroma samostojnosti. Dejstvo, da prosilec kot minister za zdravje opravlja še delo zdravnika specialista v bolnišnici, torej po oceni komisije ne obremenjuje, niti ne ustvarja vtisa, da je s tem obremenjena neodvisnost in samostojnost funkcije ministra za zdravje oziroma ga ne ustvarja nič bolj, kot ga ustvarja že samo dejstvo, da je minister za zdravje zdravnik.

Ob upoštevanju vsega navedenega komisija ocenjuje, da v konkretnem primeru ni možnosti, da bi opravljanje zdravniške službe v obsegu, kot izhaja iz izreka te odločbe, lahko vplivalo na objektivno in nepristransko opravljanje prosilčeve funkcije ministra za zdravje, niti ob upoštevanju vseh okoliščin konkretnega primera ni verjetno, da bi izdaja dovoljenja povečala (korupcijska) tveganja ali ogrozila integriteto opravljanja funkcije ministra. To pomeni, da so izpolnjeni zakonski pogoji iz četrtega odstavka 26. člena ZIntPK za izdajo dovoljenja za opravljanje druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka, zato je komisija to dovoljenje izdala za čas in v obsegu, kot izhaja iz točk 1 in 2 izreka te odločbe. Komisija ob tem izrecno poudarja, da se dovoljenje nanaša le na opravljanje dela zdravnika specialista v Bolnišnici Sežana (in torej ne zajema dela v nobeni drugi instituciji) in zgolj ter izključno samo na strokovno zdravniško

dejavnost, ki je povzeta v dopisu Bolnišnice Sežana št. 3/250-2013 z dne 9.7.2013 (torej: sprejem pacientov, izvedba celotne diagnostike, napotitve na dopolnilne preiskave, izdaja izvida in mnenja o bolezni, izvajanje UZ prostate, sečnega mehurja, zdravljenje uroloških bolezenskih stanj in preventivni pregledi prostate). Prosilec se sme na podlagi tega dovoljenja ukvarjati izključno s pacienti in njihovimi zdravstvenimi težavami, ne pa tudi z morebitnimi težavami in/ali koristmi javnega zavoda Bolnišnica Sežana oziroma zaposlenih v tem zavodu. Opravljanje kakršnekoli poslovodne dejavnosti za Bolnišnico Sežana, formalno ali neformalno sodelovanje pri (poslo)vodenju tega javnega zavoda in izvajanje zasebne zdravniške prakse bi pomenilo prekorajitev dovoljenja komisije in nezakonito delovanje prosilca. Enako velja za primer, če se prosilec kot minister za zdravje ne bi izločil iz postopka ali odločanja, ki bi se neposredno nanašalo na Bolnišnico Sežana.

K točki 2 izreka odločbe

V postopku odločanja o izdaji dovoljenja prosilcu - poklicnemu funkcionarju za opravljanje dodatne dejavnosti posebni stroški niso nastali, zato komisija o njih ni odločala.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo ni dovoljena pritožba, temveč lahko prosilec sproži upravni spor. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se vloži v 30 dneh od vročitve te odločbe na Upravno sodišče, Fajfarjeva 33, Ljubljana. Tožba se lahko pošlje priporočeno po pošti, vloži pisno pri navedenem sodišču. Če se tožba pošlje priporočeno po pošti, se za dan izročitve sodišču šteje dan oddaje na pošto. Tožba z morebitnimi prilogami se vloži v najmanj treh izvodih. Tožbi je treba priložiti tudi to odločbo v izvorniku ali prepisu.

Postopek vodil:

Jure Škrbec, mag.

Nadzornik za omejevanje korupcije I

Senat Komisije za preprečevanje korupcije je sprejel to odločbo/dovoljenje št. 3/2013 na podlagi četrtega odstavka 26. člena ZIntPK in 207. člena ZUP v povezavi s 15. členom ZIntPK na seji dne 18. 7. 2013 v sestavi: Rok Praprotnik (namestnik predsednika) in dr. Liljana Selinšek (namestnica predsednika). Odločitev je bila sprejeta soglasno.

Rok Praprotnik
NAMESTNIK PREDSEDNIK

Vročiti:

- Tomaž Gantar, .
- zbirka dok. gradiva.

— osebna vročitev z vročilnico po ZUP,